

Nadsen-Mygdal: Førſt maa jeg gøre den Bemærkning i Anledning af, at der paa den Erklæring, der foreligger fra Landſtingets Udvalg angaaende det foreliggende Forſlag, for neden er bemærket, at jeg har været fraværende ved Erklæringens Afgivelse, at dette ikke er ganſke rigtigt. Jeg har i lang Tid været her til Stede hver eneste Dag, og jeg kan vel ſige, at jeg er kun fraværende meget ſjældent. Jeg var ogsaa til Stede her i Salen den Dag, da Erklæringen blev afgiven, nemlig den 27de April, og havde Ordet to Gange under den Sag, ſom den Dag blev behandlet, og ſaa er det ikke forkert, naar det her ſkrives, at jeg var fraværende ved Erklæringens Afgivelse. (Ordforeren [Rump]: Jo, det er rigtigt!). Saa, det er rigtigt, for ſaa vidt ſom de Herrer Udvalgsmedlemmer vare til Stede og have underſkrevet Erklæringen, og jeg ikke var der, men jeg havde ikke faaet nogen ſom helſt Tilſigelse, hverken mundtlig eller ſkriftlig, og jeg vidste ikke, at de Herrer holdt Udvalgs møde. Jeg har ſket til at gøre denne Bemærkning, og jeg har ogsaa ſket til at protestere mod en ſaadan Fremgangsmåde.

Efter denne almindelige Bemærkning ſkal jeg ſige et Par Ord om ſelve Sagen. Det foreliggende Endringsforſlag har jeg ikke noget imod, og om ſelve Sagens Realitet, der foreligger for os fra Folketinget, ſkal jeg indſtrænte mig til at ſige, at der er adſkilligt, ſom jeg kunde have ønsket anderledes angaaende de forſtellige Baneforſlag, ſom findes opførte paa § 9, men i ſin Helhed vil jeg heller ikke gøre Indvendinger mod dem. Om ſelve Loven i ſin Helhed vil jeg ſige, at jeg ønsker diſſe Jærnbaner eller de fleſte af dem gennemførte; jeg erkender, at der mange Steder er Trang til diſſe Jærnbaner, paa enkelte Steder er Trangen endog ſaa meget ſtærk, men deſuagtet er jeg i det Tilfælde, at jeg ſer mig nødsaget til at ſtemme mod Lovforſlaget, fordi det er gjort afhængigt af Statslaan. Det høje Ting vil erindre, at jeg tidligere har udtalt mig mod Statslaan af 2 Grunde. For det første af ſaglige Grunde. Jeg tror, at det af rent ſaglige Grunde er uundpendigt at ſtride til Statslaan. Maa jeg igen minde om, at i en Ræcſte for 1ſte April 1885 havde vi gennemſnitlig 12 Millioner, dels ſom Overſtød, og dels anvendte til Jærnbaner, og ſamtidig ſteg de ordinære Militærudgifter fra 13 1/2—16 1/4 Mill. Kr. aarlig, og naar der tages Hensyn til, at Indtægterne ſiden Begyndelſen af denne Ræcſte ere ſtegne med omkring 10 Mill. Kr., tror jeg fremdeles, at det vil være gørligt at

ſaa de ordinære Indtægter til at ſtaa til til diſſe Jærnbaneanlæg, uden at man behøver at tå til en ſaa ekſtraordinær Foranſtaltning ſom Statslaan. Videre tror jeg ogsaa det er lidt betænkeligt med alle diſſe Statslaan, ſom man ſtiller i Udſigt; Kommunerne ſtulle laane til diſſe Jærnbaneanlæg, Amtskommunerne ſtulle laane, og Staten ſkal laane; og den økonomiſke Stilliſtning i det hele taget er en ſaadan her i Landet, at jeg ikke tror, det er tilraadeligt at føre Hus paa den Maade. Saa har jeg deſforuden, ſom det vil være det høje Ting velbekendt, en anden Grund til at være imod Statslaan, nemlig den politiſke Grund. Jeg ved nok, der er ſket en vis Forandring heri den 1ſte April 1894; men min politiſke Grund til at være imod Statslaan, eksisterer fremdeles endnu. Det vil være det høje Ting vel bekendt, hvorledes ikke blot jeg, men andre af mine Meningsſæller have gjort gældende, at det ſærligt er Fæſtningen, der har ſlugt Statskaſens Beholdning. Det er derfor ſærligt Fæſtningen, ſom udveidiggør Statslaan. Man ſiger nok, at man laaner til Jærnbannerne, men det er i Virkeligheden Fæſtningen, man laaner Penge til. I det man gaar til at laane Penge til diſſe Jærnbanelove, indrømmer man, at nu er Fæſtningen godkendt; den ſkal vedligeholdes og udvides, derfor trænges der til Penge, og derfor maa vi laane nu til Jærnbannerne. Det er en Betragtning eller en Forudſætning, ſom jeg i det hele taget ikke kan indlade mig paa; jeg faſtholder fremdeles den politiſke Grund, jeg har haft til at være imod Statslaan tidligere, i alt Fald ſaa længe denne Regering ſidder. Af denne Grund alſaa, fordi Statslaanet er knyttet til Lovforſlaget, ſom det nu foreligger, ſer jeg mig nødsaget til at ſtemme imod Lovforſlaget.

J. Pedersen: Derſom jeg vilde følge det Ekſempel, der er givet af de første Talere, kunde jeg have adſkillige Bemærkninger at gøre om de Forandringer, der ere foretagne i det andet Ting, Ting, ſom jeg paa ſtonner og Ting, ſom jeg beſtiller. Men da Virkningen deraf vilde være ganſke betydningsløs, idet det vilde være ganſke unyttigt at komme ind paa diſſe Anerkendelſer og Beklagelſer, ſkal jeg forbigaa det og indſtrænte mig til at gøre en ganſke kort Bemærkning med Hensyn til min Stilliſtning til Lovforſlaget i det hele, navnlig efter at den ærede ſidste Taler har haft Ordet.

Det er jo muligt, at vi senere under Behandlingen af de andre Forſlag, naar der bliver bedre Tid dertil, ville kunne komme